

Şans Ne Zaman Gülerdi

– AhmetZeytinci · 30 Ekim 2018

16 Yaşında

Ah bir 18 yaşına gelsem diye hayaller kuruyordu. O yaşa gelince haliyle reşit olacaktı ve şans oyunlarına harala gürele dalış yapacaktı. Kendinden bir iki üç yaş büyük arkadaşları gözünün önünde şans oyunlarına paralar yatırıyorlar ve ufak tefek de olsa amorti cinsinden bir miktar parayı ceplerine koyuyorlardı...

18 Yaşında

Nihayet 18 yaşına girip reşit olmuştu. Artık, arkadaşlarının oynarken kendinin baka kaldığı şans oyunlarını o da oynayabilecekti... Öyle ya bu ülke de hemen hemen her gün şans oyunu oynanıyordu, o da nasiplenirdi bundan az ya da çok... Önce beş tane sayısal loto kuponu doldurdu... O arada hayaller kurmayı da ihmal etmiyordu... Bir yakalasa üç beş milyonu, bütün akrabalarına önce ev sonra da birer araba alacaktı... Sonra yakın arkadaşlarını da unutmayacak, onlara da adam başı onar bin lira veririm diye düşünüyordu... Loto tutmayınca seri bir onluk milli piyango bileti aldı, belki de ona çıkacaktı... Sonrası iki tane amorti ve giden paralar... At Yarışı denemeli dedi ve oraya da el attı... Beşinci ayakta yatıp yine kaderine razı oldu ister istemez...

29 Yaşında

Yaşı ilerlemiş ve az da olsa olgunlaşmıştı... Beraber olduğu kız arkadaşı ile evlilik yolunda adımlar atmaya hazırdı... Evlilik içinde bir dolu para lazımdı... Ev eşyası, düğün, balayı, masraflar diz boyuydu... On bir senedir şans oyunlarında şansını zorluyordu arkadaşımız, ancak bir arpa boyu da yol alamamıştı... Amortilerin adeta aboneliği olmasına rağmen, kazandıkları dişe dokunur şeyler değildi...

38 Yaşında

Sevdiği kız ile borç harç içinde evlenmiş ve üç tane de dünya tatlısı çocukları olmuştu. Maddi açıdan bekarlık günlerini bayağı özlüyordu... O zaman geçinmek biraz daha kolaydı sanki diye hep içinden geçirirdi... Yine şans oyunlarında kupon doldurmayı bırakmamıştı bir türlü... Hayallerinin ise bir sınırı yoktu. Kupon doldurduktan sonra yatağa yattı mı rezidanslar satın alıyor, kendi kendine tekstil fabrikaları kuruyor, önüne gelen her arkadaşına yardım düşüncesini hep aklından geçiriyordu... Tabii o kadar sene geçtikten sonra şans oyunlarının dağıttığı ikramiye miktarları da devleşmişti... Her gün üç beş tane kuponu dolduruyor, beklemeye yatıyordu...

51 Yaşında

İyice yaşı ilerlemiş, çocuklarını da epeyce büyütmişti. Yine de şans oyunları son sürat gidiyordu... Zaman zaman at yarışı oynuyor, tutmadı mı da küfrü basıyordu hem atlara hem de jokeylere. O bitiyor şans topu oynuyor, o da tutmuyor beş altı tane iddia kuponu yapıyor, sonra ondan da havasını alıyordu... Otuz seneden fazladır şans oyunlarında para avcılığı yapıyor ama bir türlü büyük ikramiyeye yaklaşamıyordu... Üç beş teselli ikramiyesi ile kendini kandırıyor, yine de "Bu sefer ben de bu sefer ben de" demekten kendini alamıyordu...

59 Yaşında

Yaşı ilerlediğinden, artık yavaş yavaş büyük ikramiyeden ümidini kesmeye başlamıştı... Ama yine de her hafta onlarca kupon dolduruyordu. "Umut fakirin ekmeği" demişler ya, ya çıkarsa diye de beylik bir laf vardı nasılsa... Belli mi olur? Neredeyse kazandığının dörtte biri şans oyunlarına gidiyordu. Nasıl olsa büyük ikramiyeyi yakaladığım zaman verdiklerimin hepsini geri alırım diye düşünmeden kendini alamıyordu...

67 Yaşında

Yaşı epeyce ilerlemiş ve emekli olmuştu... Çocuklarını okutmuş meslek sahibi yapmış ve evlendirmişti. Üç tane torun, dede dede diye çevresinde dolanıyordu... Hoşuna gidiyordu dedelik... Artık şans oyunlarında ümidini kesmiş, iyice azaltmıştı kupon doldurmayı... Haftada bir iki kere bazı oyunlardan tek kupon dolduruyor, sonuçlarına da bir kaç gün sonra ancak bakıyordu... Bir ömür, dünya kadar para vermişti şans oyunlarına... Durup durup "Bu teşkilatların bana plaket vermesi heykelimi dikmesi lazım." diye aklından geçirip duruyordu...

74 Yaşında

İyice yaşlanmıştı artık. Romatizmaları, siyatikler, böbrek ve kalp rahatsızlıkları hiç eksik olmuyordu başından. Yine de yataklara düşecek kadar hasta değildi... Şans oyunlarından iyice soğumuş ve o hızlı zamanlarında ki kupon doldurma eylemi çok azalmıştı... Sadece haftada bir gün bir iki kolon oynuyordu... Yakın arkadaşları "Bu saatten sonra ne yapacaksın sen Halim Bey parayı?" diye sorunca "Bilmem belki çok merkezi yerde çok lüks bir tuvalet yaptırır bu yaştan sonra gelen, gelecek paranın da zenginliğinde içine ....çarım." diye cevap veriyordu...